

22. 01. – KATECHEZA 21: KIM JEST CHRZESTNY ?

Funkcja rodziców chrzestnych ma starożytną tradycję i związana jest z wprowadzaniem do wspólnoty wierzących nowych uczniów Chrystusa. W czasie prześladowań w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, za przynależność do wspólnoty chrześcijan groziła śmierć, stąd osoby poręczające za nowo nawróconych swoją osobą i wiarą zaręczały, że ten kto przyjmuje chrzest poznawszy tajemnice wiary oraz wspólnotę, jest godzien zaufania. Chrzestny jako poręczyciel, nie tylko przedstawiał kandydata do chrztu, ale sprawował nad nim pieczę oraz czuwał nad jego przygotowaniem do życia wiarą we wspólnocie Kościoła. Później z owej funkcji osoby wprowadzającej do wspólnoty wyłoniła się rola świadka wiary, który ma pokazywać nowo ochrzczoneму na czym polega pełnia życia z Chrystusem w wierze.

Kościół akceptując wybór matki i ojca chrzestnego, stawia im wysokie wymagania określając je szczegółowo w Kodeksie Prawa Kanonicznego /kan.872 –874/. Do przyjęcia tego zadania może być dopuszczona osoba, która ukończyła 16 lat i przynależy do Kościoła Katolickiego oraz przyjęła sakramenty inicjacji chrześcijańskiej, a więc chrzest, Eucharystię i bierzmowanie, i tym samym prowadzi życie zgodne z wiarą. Chrzestny powinien być wybrany przez rodziców, ich zastępców lub przez szafarza chrztu, by można było dokonać oceny jego kwalifikacji, bowiem winien odznaczać się nienaganną moralnie postawą etyczną, wzorowym życiem i dojrzałością. Chrzestny jest zobowiązany do wspierania rodziców naturalnych w procesie wychowania dziecka i w przekazywaniu wiary. Kodeks Prawa Kanonicznego dopuszcza ewentualność wyboru jednego rodzica chrzestnego lub ochrzczonego niekatolika jako świadka chrztu przy udziale drugiego rodzica chrzestnego spełniającego wymagania określone prawem.

Prawne wymagania dotyczące rodziców chrzestnych stanowią pewne wytyczne. Nie wystarcza dzisiaj bowiem, żeby byli po prostu wierzącymi, którzy w minimalnym stopniu żyją zasadami wiary i są po ludzku przyzwoici. Rodzice chrzestni mają być świadkami wiary, żyjącymi według zasad wiary. Ludźmi, którzy przyjęli Boże obdarowanie płynące z sakramentów chrztu, Eucharystii i bierzmowania, którzy znają uzdrawiającą łaskę sakramentu pokuty, którzy wiedzą, że małżeństwo to komunია osób, którą tworzy siła Bożego obdarowania. Chrzestny świadomy podejmowanych zobowiązań nie ogranicza się tylko do roli obdarowującego materialnymi darami, ale troszczy się o rozwój i dobro duchowe ochrzczonego.